

RÅDET FÖR KOMMUNAL REDOVISNING

INFORMATION

Korttidsinventarier och inventarier av mindre värde

September 2009

Bakgrund

Definitionen av anläggningstillgångar finns i sjätte kapitlet lagen (1997:614) om kommunal redovisning (KRL). I kapitlet regleras också hur anläggningstillgångar ska värderas, dvs. hur anskaffningsvärdet beräknas, hur avskrivning ska ske och vilka förutsättningarna är för upp- eller nedskrivningar av tillgångarnas bokförda värde.

En anläggningstillgång är en tillgång som är avsedd för stadigvarande bruk eller innehav (KRL 6 kap.1 §). Tillgångar som inte uppfyller detta kriterium är följaktligen omsättningstillgångar. Anläggningstillgångar med begränsad livslängd skall skrivas av systematiskt över denna livslängd (KRL 6 kap. 4 §). Avskrivningar behandlas i Rådet för kommunal redovisnings rekommendation nr 11.1 Materiella anläggningstillgångar.

I rekommendationen preciseras den tid under vilken avskrivning skall ske till tillgångens förväntade nyttjandetid. En viktig princip inom redovisningen är väsentlighetsprincipen, dvs. redovisningen skall fokuseras på väsentligheter. Aktivering av anskaffade tillgångar innebär krav på administration genom att tillgångarna skall registreras i anläggningsregister, de skall värderas och skrivas av. Med hänvisning till väsentlighetsprincipen finns det därför rationella skäl att inte aktivera obetydliga belopp, utan direkt kostnadsföra dessa i samband med anskaffningen.

En annan viktig princip är att redovisningen skall vara rättvisande, dvs. den skall ge en adekvat bild av redovisningsenhetens finansiella utveckling och ställning. Denna princip kan sägas vara begränsande när det gäller att bedöma vad som är väsentligt belopp, då gränsen inte får sättas så högt att redovisningen inte ger en rättvisande bild.

Skattelagstiftningens inverkan på praxis

Praxis innebär att inventarier som kan antas ha en ekonomisk livslängd om högst 3 år i allmänhet inte aktiveras och därmed inte blir föremål för avskrivningar utan kostnadsförs i sin helhet i samband med anskaffningen. Detsamma gäller inventarier av mindre värde. Denna praxis har inte sitt ursprung i redovisningslagstiftning eller -normering utan härrör från skattelagstiftningen och uttolkningen av denna.

Skattemässigt accepteras att korttidsinventarier och inventarier av mindre värde kostnadsförs direkt i samband med anskaffningen; de är direkt avdragsgilla vid beräkningen av underlaget för inkomstskatt. Med mindre värde avses skattemässigt att anskaffningsvärdet, exklusive avdragsgill moms, understiger $\frac{1}{2}$ prisbasbelopp enligt lagen om allmän försäkring (1962:381).

I kommunala sammanhang har begreppet "ringa värde" ansetts utgöra en anskaffningskostnad som understiger $\frac{1}{3}$ – 1 basbelopp, exklusive moms. Av de praxisundersökningar som Rådet för kommunal redovisning genomfört framgår dock att högre, i vissa fall väsentligt högre, belopp också tillämpas.

Rättvisande bild för inventarier

Enligt Rådet för kommunal redovisnings uppfattning finns det skäl att med hänvisning till *väsentlighetsprincipen* inte aktivera korttidsinventarier och inventarier av mindre värde. Det är dock viktigt att kravet på *rättvisande bild* tillgodoses genom att beloppsgränserna inte sätts för högt eller varaktighetstiden för lång.

Rådet för kommunal redovisning anser att skattelagstiftningens bedömning och belopp kan vara utgångspunkt för vad som kan anses vara rimligt även i kommuner och landsting. Lagstiftarens bedömningsgrund bör sannolikt ha varit densamma som Rådet för kommunal redovisnings, nämligen att det av rationella skäl är motiverat med en nedre gräns för aktivering.

Tillämpning av den beloppsram som skattelagstiftningen anger har den fördelen att det underlättar tillämpningen av enhetliga redovisningsprinciper i den sammanställda redovisningen. För anskaffningar av inventarier som har ett naturligt samband eller som kan anses ingå som ett led i en större inventarieinvestering bör bedömningen av vad som skall räknas som inventarier av mindre värde göras utifrån inventariernas sammanlagda anskaffningsvärde. Vidare är det viktigt att samma belopp gäller för samtliga nämnder inom kommunen eller landstinget. Man kan följaktligen inte tillämpa olika belopp i olika nämnder, oavsett om skillnaden i ekonomisk omslutning är betydande.

Begreppet korttidsinventarier föranleder normalt inte tolkningsproblem. Något skäl att frånga treårsgränsen finns inte enligt Rådet för kommunal redovisning. Avvägningsproblematiken handlar i stället om inventariet i fråga har en varaktighetstid som är kortare än tre år. Det kan sägas att även här har skatterättslig praxis kommit att vara vägledande för praxisutvecklingen.

Enligt Rådet för kommunal redovisnings uppfattning bör man i tilläggsupplysningar alltid ange vilken beloppsgräns som tillämpats. I den händelse man beslutar att tillämpa gränsvärden som är högre än det ovan angivna är det viktigt att detta klart framgår i upplysningar och att gränsen tillämpas konsekvent och inte är av sådan storlek att det kan befaras att räkenskaperna inte ger en rättvisande bild.

Denna Information ersätter Information december 2003 *Korttidsinventarier och inventarier av mindre värde*